

ŐSZENTSÉGE XVI. BENEDEK PÁPA BESZÉDE A CSALÁDEGYESÜLETEK FÓRUMÁNAK KÉPVISELŐIHEZ

Elhangzott az Apostoli Palota Kelemen Termében, 2008. Május 16-án

Kedves Testvérek! Köszönetet mondok mostani látogatásotokért, ez tette lehetővé számomra, hogy megismerjem értékes tevékenységeket, melyet a Fórumban, tagegyesületeiben és az Európai Katolikus Családegyesületek Federációjában végeztek. Mindegyikötöket szeretettel köszöntöm. Első üdvözetem a Fórum elnökének, Giovanni Giacobbe ügyvéd úrnak szól, köszönöm mindnyájatok nevében elmondott köszöntő szavait. Tegnap, május 15-én volt a Család Nemzetközi Napja, ennek ünneplése keretében jött létre találkozónk. Az évente ismétlődő ünnepnek az értékét jelzi, hogy találkozókat egy jelenleg aktuális téma jegyében szerveztétek: „A családok szövetsége Európában az összefogás élharcosa”. Célul tűztétek ki, hogy az egyes egyesületek tapasztalatait és a ténylegesen életbeléptetett törvényi szabályzásokat összevegyétek, valamint, hogy a nyilvánosság figyelmét a családnak a társadalomban betöltött pótolhatatlan szerepére ráirányítsátok. Helyesen mondjátok, hogy ehhez a politikai tevékenységhez messze előre kell nézni a jövőbe, különben nem válhat a család a politika középpontjává és programjává.

Amint azt tudjátok, ebben az esztendőben ünnepeljük a Humanae Vitae enciklika kiadásának negyvenedik, és a Családjogi Charta nyilvánosságra hozatalának huszonötödik évfordulóját, ez utóbbit ugyanis a Szentszék 1983. október 22-én hirdette ki. Ezt a két dokumentumot közös indítékuk köti össze. Amíg ez előbbi határozottan, bátran szembeszáll az uralkodó kultúrával, ráirányítja a figyelmet a házastársi szeretet minőségére és az önzés nélküli életre, az utóbbi leszögezi azokat az alapvető jogokat, amelyek lehetővé teszik, hogy az egy férfi és egy nő kapcsolatára épített házasság az emberi élet természetes bölcsőjévé váljon. A Családjogi Charta, amikor a kormányokhoz és minden a közjóért felelősséget érző emberhez fordul, mintát és referenciapontot szolgáltat a helyes családpolitikai-jogi szabályzás kialakításához. A Charta ugyanakkor minden családhoz is szól, felhívja őket, hogy alakítsanak szervezeteket jogaik megvédésére és szolgálatára. Ebben a tekintetben válhatnak a ti szervezeteitek kiváló eszközökké, hogy érvényre juttassák a Charta szellemében a családok jogait.

Tiszteletreméltó II. János Pál pápa, akit méltán neveznek a család pápájának is, ismételt hangzottatta, hogy „Az emberi nem jövője a családtól függ!” (Familiaris consortio, 86). Gyakran hangsúlyozta, hogy Isten, a Teremtő és Atya terve szerinti család, mint intézmény pótolhatatlan értékű. Pápaságom kezdetén a Római egyházmegye család kongresszusának megnyitásakor 2005. június 6-án én is megerősítettem, hogy a házasság és család igazsága az ember igazságában gyökeredzik, kiteljesedését pedig az üdvtörténet szolgáltatja, hiszen ennek középpontja az állítás: „Isten szereti népét.” A bibliai kinyilatkoztatás lényegében a szeretet története, azaz Istennek az emberrel kötött szövetségéről szóló történet. Ez az oka annak, hogy a szeretet történetét és egy férfinak egy nővel való házassági szövetségét Isten az üdvtörténet jelévé tette. Éppen ezért az egész társadalom pótolhatatlan java az az élet- és szeretetközösség, amely egy férfi és egy nő házasságára alapul, vagyis a család, amit nem szabad az együttélés más formáival összetéveszteni, vagy egyenlővé tenni.

Tudatában vagyunk annak, hogy a családok manapság sok kihívással találkoznak, és hogy milyen nehéz a jelenlegi társadalmi körülmények között megvalósítani a házastársi szeretetben a hűség és szolidaritás ideálját, gyermekeket nevelni, és megőrizni a családi harmóniát. Míg egyrészt – Istennek

hála – találkozunk a jó családok ragyogó példáival, akik nyitottak az élet kultúrájára és a szeretetre, másrészt szomorúan tapasztaljuk, hogy növekszik a válságba kerülő házasságok és családok száma. Mennyi nyugtalanító, sanyarú helyzetben lévő család – sokszor öntudatlan – segélykiáltását halljuk, választ várva a polgári hatóságoktól, az egyházi közösségektől, vagy a különféle oktatási intézményektől. Ennek megfelelően egyre inkább sürgető, hogy közmegegyezés szülessen a családok minden lehető eszközzel való támogatásáról, a szociális és gazdasági szempontoktól a jogi és lelki vonatkozásokig. Ebben az összefüggésben öröm számomra, hogy javasolhatom és bátoríthatom azokat a kezdeményezéseket, melyekről az önök konferenciáján szó esett. Gondolok például arra a dicséretes elkötelezettségre, amellyel az állampolgárokat a „Családbarát pénzügy politika” érdekében mozgósították, a családok támogatására sürgetve a kormányokat, hogy a szülőknek legyen reális lehetősége a gyermekek vállalására és a családban történő felnevelésére.

A család a társadalom alapsejtje, a hívők számára kis „családi egyház”, arra hivatott, hogy megmutassa a világnak Isten szeretetét. Szeretett testvéreim, segítsük a családokat, hogy ennek az igazságnak látható jelévé válhassanak, védelmezve az emberi természetbe írott értékeket, hiszen az élet, a család és a nevelés értékei azonosak minden ember számára. Az alapszabályok nem valamelyik hit tételeiből vezethetők le, hanem az igazságosságból, minden ember méltóságának tiszteletéből. Ez a ti küldetésetek, kedves keresztény családok! Sohase fogyatkozzék meg bizalmatok az Úrban és a vele való közösség az imában és szavára való figyelésben. Ti vagytok ugyanis szeretetének tanúi, akik nem emberi eszközökre építetek, hanem a csendes és szilárd sziklára, Istenre, Lelkének energiáira. Mária a családok királynője legyen minden emberi család reményének világító csillaga. Ezekkel az érzelmekkel adom minden itt jelenlévőre, a különböző egyesületek képviselőire áldásomat.